Z ČESKÝCH VLASTÍ

Padl na bojišti. Na jižním bojišti padl hrdinou smrtí 8. m. m. e. a k. kadet v zál. p. pl. 102, inženýr Gustav Truka, spisovatel, v 26 letech. Celý svůj život věnoval pilnému studiu a mnohé naděje skládal ve svoji budoucnost. Zesnulý byl synem ředitele měšť. školy v Říčanech.

Na školách "Komenského" ve Vídni započal nový školní rok. — Spolek "Komenský" byl nucen zmenšiti počet učitelů, definitivním učitelům, kteří zůstali, snížen byl plat. Ale ani pro takto zmenšená vydání nemá spolek zaručené úhrady a závisí pouze od české veřejnosti, bude-li možno udržeti vyučování alespoň v rozměru takovém, v jakém letos započato.

Dopadený sběh. V jistém hostinci v Plzni způsobil značnou výtržnost 21-letý Václav Koukolík z Outušic a musel proto býti zatčen. Na strážnici se doznal, že před týdnem sběhl jako rekrut od 2. dragounského pluku. Sběha odvedla si pak vojenská hlídka do kasáren pěchoty.

Domobrancovo neštěstí. Onehdy v noci přihodilo se strašlivé neštěstí domobranci Františku Střelcovi, rolníku v Dětmarovicích, který konal stráž v Petrovicích. Při přechodu přes koleje byl přejet vlakem, který mu utrhl ruku a nohu. Ztratil mnoho krve a za dvě hodiny na to zemřel. — Zanechává po sobě vdovu s pěti dětmi.

Husar vyznamenán na smrtelné posteli. Ve Štěpánčině nemocnici v Ottakrinku ve Vídni ležel 26-letý honvédský husar Czastvar, který se velmi hrdinsky choval na severním bojišti. V min. dnech dostavil se do nemocnice polní biskup dr. Bjelik a odevzdal husarovi válečnou medailii, jež mu císařem byla udělena za hrdinnost. U postele zraněného uspořádána dojemná slavnost a dekorace zraněného spojena s udělením posledního pomazání. Několik hodin po té husar skonal.

Tragedie milenců. V Mikulášovicích u Šluknova bydlící 24-letá tovární dělnice Helena Pilzova odebrala se ondyno za svým milým, 21-letým expedientem Rudolfem Herltem do vojenského tábora v Milovicích, kde se s ním také sešla. Herlt, který v srpnu nastoupil službu u vojska, odešel se svou milou k večeru na procházku a více se nevrátil. Později vyloveny byly mrtvoly obou ve vzdáleném Labi.

Surový hajný. V Dolních Studénkách u Šumperka pronásledoval panský hajný Jaroslav Horáček v lesích tamního revíru několik chudých dítek, které sbíraly houby. Hajný strhl s ramene pušku a vypálil po utíkajících dětech ránu, kterou byl zasažen 9-letý školák Josef Kunec z Dolních Studének a těžce byl zraněn. Celý náboj vnikl hošíku do těla. Byl převezen do nemocnice v Šumperku a surový hajný byl zatčen a dodán k soudu.

Neštěstí v dolech. Na jámě 'Salma' v Pol. Ostravě událo se 21. m. m. neštěstí, jemuž padl v oběť lidský život. Při práci svalila se silná vrstva uhelného kamení na horníky Jana Biecha a Jana Hemericha. První horník byl na místě zabit, kdežto druhý byl z hromady uhelného kamení vytažen smrtelně poraněný. Mrtvola Biechova byla dopravena do umrlčí komory na hřbitov. Hemerich v povážlivém stavu nachází se v nemocnici.

Rolník usmrcen lisem. Politování hodné neštěstí událo se v Češticích. Rolník Josef Javůrek, 56-letý, vezl těžký lis do svého stavení. Mezi vraty byl přiražen osou lisu, jež mu rozdrtila hlavu. K smrtelně zraněnému povolán byl MUDr. Italear z Průhonic, jenž však nemohl již ubožáku pomoci. Lékař shledal, že rolník zranění svému podlehl. Ježto oba synové zemřelého rolníka jsou na bojišti, bude se o hospodářství starati jen vdova.

Zvláštním neštěstím postižena byla manželka rolníka Edvarda Gepperta z Tasovic u Znojma. Jela se svým mužem v kočáře po silnici do Velkých Mašovic, když pojednou nedaleko u dvora povoz se zastavil, oba z něho vyskákali a zejména Geppertová divoce prchala. Z neznámé totiž příčiny vzňaly se na ní mezi jízdou šaty a mýlné se domnívala, že rychlým útěkem se spasí. Naopak, plameny celou ji zachvátily a utrpěla po celém těle velmi těžké popáleniny. Hned byla dopravena do nemocnice ve Znojmě, kde však smrtelnému zranění podlehla.

Sňatek v pražské vojenské nemocnici. V pondělí, 21. m. m. o 8. hod. ranní konal se v záložní nemocnici u Rudolfina v Praze sňatek zraněného vojína. V kapli ústavu učitelek oddán byl četař J. Benda z Jistebnice u Tábora se sl. Marií K. z Ducheova. Četař byl zraněn u Krasnika do obou nohou a dobelhal se k oltáři jen za pomoci svých druhů. O sňatku dověděly se bodré prodavačky z tržnice a přinesly do nemocnice různé dary pro novomanžele, hlavně ovoce a květiny, též velikou kytku s fábory a s nápisem: — "Mnogaja ljeta." Průvod žen se svatebními dary do nemocnice budil na ulici rozruch.

Polská vesnice v Čechách pro dvacet tisíc Poláků vystavěna bude v nejbližších dnech v Choceni na pozemcích, postoupených továrnou Roubíčkovou. Postaveno bude zatím 20 budov ze dřeva o 600 postelích, s postrannými ulicemi. Bude tam zřízena i škola, zvláštní nemocnice, veliké skladiště, četnická stanice. Rychtářem, resp. správcem osady bude úředník c. k. místodržitelství. Stravné na jednu osobu stanoveno na 1 K. Tyto dny meškal v Choceni dvor. rada Rubín z Prahy. Práce byla zadána jako hlavním podnikatelům stavitelům Paroubkovi z Prahy a Drahošovi z Vys. Mýta, kteří se rozdělí o práci se stavitelí z celého okolí. Již sváží se materiál dřevěný a práce počínají.

Zvonili živému vojínu umíráčkem. V min. dnech došel starostu obce ve Vitanově u Hlinska z vojenské nemocnice z Jaroslavi (v Polsku) telegram, že vítanovský příslušník, prostý voják od praporu polních myslivců, Antonín Balek, v tamní reservní nemocnici (č. II.) zemřel. Nedorozuměním byla o obsahu tohoto telegramu uvědoměna manželka domobrance Antonína Balka, bydlícího sice ve Vitanově, leč příslušného do Stanu, který se také nachází v poli. Ubohá žena bolestí a hořem byla všecka zdrcena. Truchlivá novina rozlétla se bleskurychle na všecky strany a příbuzní domněle mrtvého dali hned za něj ve Vitanově, ve Stanu a v Koutech umíráčkem zvoniti. Tklivé zvuky zvonků ze tří těsně sousedících obcí zaznívající rozlétaly se daleko do krajiny a působily všude pochopitelné vzrušení. Později se však vysvětlilo, že telegram netýkal se úmrtí domobrance Antonína Balka, příslušníka obce stanské, nýbrž myslivce Antonína Balka, příslušného sice do Vitanova, leč bydlícího v Holetíně.

Jak bojují Moravané. Moravský zemský výbor obdržel 19. m. m. lístek polní pošty ze dne 9. září tohoto obsahu: "Kladu si za čest sděliti, že c. a k. moravský dragounský pluk čís. 6 od řady dnů pamětliv svých tradicí svými činy vynikl a že zejména den 8. září 1914 bude na věčné časy čestným dnem tohoto chrabrého pluku. Naše ztráty jsou veliké, svou povinnost jsme však vykonali. Každý jednotlivý vojín pluku byl rekem a jsem hrd na to, že mohu tento pluk vésti. Rettich, plukovník. — Zemský výbor zaslal veliteli pluku p. c. a k. plukovníku Alfredu šl. z Rettichů tento přípis: "S hrdým zadostučiněním bere zemský výbor radostně na vědomost, že synové této země pod osvědčeným vedením svého chrabrého plukovního velitele své staré dobré pověsti, v nynějších těžkých bojích tak slavným způsobem čest učinili. Celá země jest hrda na vynikající činy svého domácího pluku. S těžkým srdcem se dovídáme o bolestných ztrátách, které tento chrabrý pluk utrpěl a zachováme padlým a raněným hrdinům nejvroucnější vzpomínku. Kéž nebe hojně odmění každému jednotlivci hrdinné oběti, jež přinesl a kéž další činnost pluku chrání a žehná."

Požár. V Žichlicích u Kazňova vyhořely v min. dnech tři usedlosti rolníků Václava Holuba, Fencla a Jos. Holuba. Škoda činí 25,000 korun, poněvadž plameny zničeny byly všechny zásoby pícnin a obilí letošní úrody, mnohé stroje a z části i dobytek. — V hájovně "Hladomorny" u Braníka vypukl v pátek, 18. m. m. o půl 8. hod. večerní oheň. Následkem prudké vichřice byl zachvácen plameny poblíže umístěný stoh, patřící velkostatkáři Welzovi z Kréc, a vyhořel do základu. Škoda 4,000 K jest kryta pojištěním. — Dne 18. m. m. v noci kolem 11. hodiny shořela největší stodola ve Skalách na Strakonicku. Tamní starosta, rolník Karel Carda, jakož i první jeho čeledín povoláni byli do zbraně; za pomoci a přispění příbuzných podařilo se mladé hospodyni šťastně dostati pod střechu letošní úrodu. Než málo to bylo platno. Za prudkého vichru, jaký řádil v noci 18. m. m., zlotřilá ruka neznámého škůdce zažehla se stodolou sousedící kůlnu, a nežli se lid seběhl, byla celá letošní úroda v jednom plameni. V případě tomto až příliš zjevný jest úmysl zlomyslného pachatele, jenž vyvolil si k provedení zlotřilého plánu svého právě dobu nejprudšího vichru, by jistojistě sžíravými plameny zničeno bylo vše do posledního stébla.

"Pražské děti" loučí se s Prahou. Dne 21. m. m. večer měli záložníci 28. pluku, známého pod populárním názvem "Pražské děti" triumfální pochod Prahou na nádraží. Hlava na hlavě tísnila se v ulicích, kudy se ubírali za veselých i dojemných zvuků své hudby, ve dvě skupin rozdělené, z nichž jedna v čele pestrého průvodu, druhá uprostřed šla a hrála. Někteří záložníci i jejich zbraně téměř ztrácely se pod záplavou podzimních květů, jimiž také červeno-bílé prapory v čele setnin jednotlivých nesené, byly posety. Na standardách a špicích praporů všech, trčely veliké kytice. V čele každé setniny nesena standarda s nápisem "Pražské děti" a s číslem setniny. Na tabulkách byla rozličná hesla, na příklad: "Poslední pozdrav pražských dětí!" "Na zdar!" "S bohem!" a pod. Mnoho vojínů neslo červeno-bílé praporečky jako pořadatelé, kteří měli pernou práci, neboť nesmírný dav lidí často kordon protrhl a setniny odcaloval. I na široké frontě Václavského náměstí musil celý průvod třikráte zastaviti, při čemž hudba hrála a bouřlivé ovace provolávání zástupů a mávání šátky v hustě obsazených oknech a na balkonech, nebralo konce. Hlavní pořadatelé měli velké čtvercové modré prapory. Ženy, děti, rodiče, příbuzní v hustém špalíru vojíny doprovázely. Odevšad ze zástupů se rozléhalo volání: "S bohem, pražské děti — a na shledanou! Vraťte se všichni!" Bouřlivě byly aklamovány standardy, zejména jedna s obrazem císaře, ověnčeným astrami červenými a bílými. Pomník sv. Václava i rampa musejní byly tak přeplněny a obklopeny davy, že se podobaly velkému tábořišti. Provolávání vzrůstalo čím dále ku předu, tím u větší bouři, která i zvuky rytmických pochodů na čas přehlušila. Největší davy se tísnily kolem žižkovského viaduktu. Zde nemohlo vojsko vůbec ku předu. — Zde také dosáhly ovace vrcholu a "pražské děti" na rozloučenou s Prahou, zapěli 'Kde domov můj?' Zástupy lidu obnažili své hlavy. Byl to okamžik dojemný a nezapomenutelný.

Češka zraněna na severním bojišti. "N. L." sděluje p. MUDr. B. Češpiva z Heřmanova Městce: V Heřmanově Městci zemřel před dvěma lety panský vrchní zahradník (knížete Kinského) pan Kallina, známý i v Praze z Kinského bývalé zahrady. Jeho dcera Anna provdala se za lesního p. Březinu, jenž dostal místo v Haliči a to do Viszenky u vesnice Magierova ve východní Haliči, blíže hranic, as 4 míle od Ravy Ruské. Vdova po p. Kallinovi odjela s dcerou do Haliče a jsou tam již asi dva roky. Lesní Březina, jsa záložníkem zeměbraneckého pluku, musel narukovati a obě dámy zůstaly v myslivně samy. Až byly vyzvány, nemohly se odhodlati opustiti rychle svůj majetek a byly překvapeny válkou. Dne 8. září strhla se právě v místech těch velká bitva a myslivna, která leží u silnice, byla v okamžiku ve středu bitevní čáry. Ženy uchýlily se do odlehlejších místností a lítal, kterak kule do střechy tři skaly jako krupobití. Pojednou vypukl vedle v chlévě požár a v několika okamžicích byla celá myslivna v plamenech. Dokud mohly vydržeti, neodvážily se ven, když ale hrozilo jim zadušení, vyběhly ven, zanechavše veškeren svůj majetek, který ohněm byl zničen, a chtěly přeběhnouti k blízkému lesu, kde stálo naše vojsko a hledati zde ochrany. Paní Kallinová učinila několik kroků a byla zasažena kulí do levého boku, klesla na kolena a její dcera, paní Březinová, s poštmistrovou, Polačkou sl. Julií Nezwiadomskou, vlekly nebohou paní k lesu a volaly o pomoc. Tu přichvátal český vojín a odnesl raněnou paní v náručí do lesa. Tento okamžik líčí všechny tři ženy velmi tíkivě. I v lese byly stále v nebezpečí. Zde ujal se nebohé paní český lékař z Lysé nad Labem, dal paní dopraviti na obvaziště, kde ovázána byla a dále dopravena do vojenské nemocnice a po 8 dnech přijela s dcerou a onou slečnou poštmistrovou Polačkou do Heřmanova Městce s transportem raněných, kdež jsem jí převzal v léčení. Kule pronikla do levého boku a vyjela po levé straně kosti svaté, kterou prorazila. Zároveň raněna též levá ledvina. Přes těžké poranění dutiny břišní daří se raněné paní dobře.

Milliony dollarů

jest v dílcích Realty Investment společnosti p o celých Spoj. Státech uloženo a bude ještě více millionů dollarů v příštích létech u těchto společností uložena, ježto lid pokračuje v seznamování se se skutečností, že takové společnosti jsou v stavu lepší zisk svým členům vyplácet, nežli může jiný finanční ústav vyplácet a zároveň vkladatelům dává tu nejlepší a nejjistější záruku za jejich uložené úspory.

Ve všech městech po celých Spoj. Státech po mnoho minulých let Realty Investment společnosti tisícům lidí umožnily nabýti velkých trvalých výdělků na jejich úsporách a vedle toho tyto společnosti ukládáním millionům lidí tak dobře jak s malými, tak i velkými prostředky nahromadily milliony dollarů majetků, v podobě nějakého z nejlepších a nejcennějších městských majetků v zemi.

The Bankers Realty Investment Co. jest největší a nejsilnější staveb a pozemků majetkovou společností tohoto druhu na celém středním západě, jest řízena pod inkorporačními zákony státu Nebrasky. Její korp. aktiva pozůstává hlavně z nemovitého majetku v Omaze a okolních středo-západních měst a městeček, markyčů a prodejních kontraktů na nemovitý majetek.

Tato společnost vzrostla na nynější svoji velkost jedině z té příčiny, že jest tak založena, aby měla stále velké výdělky jisty. Na místo, aby snad mohla vyzískat pouze úroky, jako při kladně děje se u obyčejné půjčovní společnosti, my si zajistíme dodatečné výdělky, které obyčejně plynou do kapes stavitelů, stavebních kontraktorů, pozemkových jednatelů, majitelům nemovitého majetku a majitelům hotelů váren.

Obchod této společnosti jest velký, ježto jest nám možno s penězi obchodovat, plánovat a domovy budovat neb jiné budovy při nejvýhodnějším a nejúspornějším spůsobu dohotovit pro muže, který si přeje postavit a vlastnit domov neb obchodní budovu.

Podílníci obdrží 7 procent ročních dividend a mimo to béřou ještě podíl z výtěžku.

Dividendy se vyplácí půlletně, vždy 1. tedna a 1. července každého roku.

Uložení peněz u této společnosti může býti v obnosu $100 neb výše učiněno.

Zbývající dílce této společnosti, o právněné vydání akcií, prodávají se rychle, tak že ti, kdož přejí si uložit peníze, kde jim 7 procent a více užitku ponesou, musí učinit přípravy k vyšetření této společnosti v nejbližší možné budoucnosti.

Pan John Rychnovský, český náš zástupce s potěšením svým krajanům podá vysvětlení o vedení obchodu této společnosti a jak peníze u nás uložené mohou bezpečně velký trvalý zisk přinésti.

Zavolejte jej telefonem, přijďte osobně, nebo mu píšte.

Bankers Realty Investment Company

RESIDENCE Telefon Webster 319

HLAVNÍ ÚŘADOVNY: na přízemní podlaze - Omaha Bee Bldg. roh 17. a Farnam ulice OMAHA, NEB.

ÚŘADOVNA Telefon Doug. 2926

Z BITVY U RAVY RUSKÉ.

(Vypravování vojáka.)

Krakovská "Nová Reforma" přinesla líčení bitvy u Ravy Ruské, které podává voják 22. praporu polních myslivců, který boje tamní prodělal sebou a byl tam zraněn. Vypravuje:

Byli jsme tři dny na pochodu. V noci spali jsme jen velmi málo. Konečně za soumraku přišli jsme na blízku k Ravě Ruské, kde mělo se nám dostati konečně většího odpočinku. Neměli jsme ho však míti, neboť brzy nás probudila granátová palba děl. V očekávání nepřítele jsme se rozvinuli ihned do bitevní čáry.

Mezitím hřměla ruská děla vždy silněji. Jak jsme se později dověděli — střílel to Rusové na nádraží. Také město bylo ostřelováno — padly tam však jen 2 granáty. I na vlak s raněnými bylo prý stříleno, přes to, že byl opatřen prapory a červeným křížem. Za svítání jsme zahájili všeobecný útok. Naše pluky byly v centru, které zvláště silně proti nepříteli postupovaly. Z toho důvodu jsme měli také postavení velmi obtížné a to po delší dobu, tím více, že obě naše křídla narazila na velkou nepřátelskou přesilu, která kladla mohutný odpor.

Byli jsme v dělostřeleckém ohni nepřátelském na obou stranách. Naše řady začaly se viklati a stahovati zpět. Ale duchapřítomnost a statečnost našich důstojníků zachránila situaci. Nepřetržitě povzbuzovali nás k útoku, sami všude napřed. Náš nadporučík vytrhl z ruky padlého vojáka pušku a hnal útokem v čele setniny. Setník Roch, který zasažen byl kusem nepřátelského granátu smrtelně do prsou, volal, leže už na zemi: "Ku předu, jen ku předu, hoši!"

V tomto okamžiku odehrál se tragický výjev. Setník zavolal vysíleným a hasnoucím už hlasem k sobě a ukazuje na prsa, kde měl schováno šest tisíc korun, které měl komusi doručiti. Když se trubač k setníkovi naklonil, aby přijal od něho peníze, přiletěla nová střela, která mu rozdrtila nohu. Co s oběma se stalo, nemohu říci, neboť vlna všeobecného útoku mne hnala s ostatními ku předu.

Naším útokem konečně byl nepřátelský střed prolomen a nepřítel, našema oběma křídly i v obou bocích tísněn unikl stranou a my zůstali pány bojiště. Rusové, kteří v středu měli prozatímní zákopy, se vzdali. My jsme však jim nedali pardonu, pamětlivi jejich kousků u Lublina. Tam totiž vystřelili bílé prapory a když jsme se blížili, začali páliti vražednými salvami do našich vojáků, z nichž mnoho to odpykalo životem.

V bitvě u Ravy Ruské byl jsem těžce zraněn.

BITVA U LOZNICE 17. M. M.

Píše "Venkovu" ze Srbska vojín, p. M. C.

U Loznice strhl se pravý souboj dělostřelecký mezi naším a srbským vojskem. Nelze vylíčiti hroznou onu vichřici zvuků. — Smysly naprosto otupají, krev ustydá v žilách. Rána za ránou, výbuch za výbuchem, ohlušný řev a ostrý hvizdot otřásají vzduchem. Srbové chtěli nám za každou cenu znemožniti novou výpravu do Srbska a napjali proto všecky své síly. Na levém křídle jsme jejich útoky záhy odrazili, na pravém, kde byli v početné převaze, musili jsme bojovati po celý den a celou noc. Bylo to nádherné a při tom příšerné divadlo, když hlubokou tmou na všech stranách lítaly ohnivé koule, vyšlehovaly obrovské jazyky hořících stohů a chalup a plál celý lán vzníceného podrostu lesního. A v tomto hrůzném osvětlení kmitaly se řady bojujících, čety raněných vojínů a shluky běhajících koní. Měl jsem dojem, jako bych viděl před sebou nekonečné legie přízraků. A k tomu střelba strašlivá, při níž šrapnely se zrovna křižují nad našimi hlavami, střelba přehlušující každý výkřik, stenot, signál, ba i hukot blížící se bouře — lze si představiti cosi pekejnějšího? K ránu teprve děsný koncert těchto drásajících zvuků umlká. Nepřítel prchá. Loznice je v našich rukách. Náš pluk se zvlášť při tomto boji vyznamenal.

Pocit zdraví

vládne tam, kde záživa jest správná a kde záživa jest správná, tam jest i zdravá chuť k jídlu. Severova Žaludeční Hořká (Severa's Stomach Bitters) jest zažívací šťávkou pro každého. Měla by občas býti brána jako posilovatel a dodavatel dobré chuti k jídlu. Udrží práci zažívací v správném chodu a zabrání zažívacím nepořádkům. Jest to výborný lék při zácpě, nestravnosti, nezáživnosti, střídavé horečce a jest všeobecně odporučován starým a slabým lidem, konvalescentům. Berte občas dávku a udržujte si svoje zdraví. Na prodej je v lékárnách, anebo přímo po obdržení obnosu: 50 centů a $1.00. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Advertisement

Nejlepším místem k nakupování stavebního dříví, jest

Česká dřevařská ohrada,

Chicago Lumber Co.,

na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb.

Čeští prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží